

ד ש ע ה מסל

לעתיים נדירות מאוד נקלע עיתונאי אל לב-לבן של החדשות בדרך מקרה. ב-שבע שבוע שעבר הציב צלם העולם הזה את מצלמותיו בנקודה אחת של מסלול העדלאידע. כוונתו היתה ללכוד את התהלך-כה העליזה ותגובות צופיה בנקודת-התצפית. במקום זאת לכדו מצלמותיו את התקרית הרצינית היחידה שארעה בעדלאידע בעלת המסלול של חמשת ה-קילומטרים — תקרית שהסתיימה בתאון-נה חמורה לאחד הצופים, אורח תל-אביב

לחזור למקומו. ליתר הדגשה דחף אותו קלות בידו. גויס, שעצביו נמרסו מהצפייה הממושכת, הגיב בסרוב. הדחיפה הבאה הייתה חזקה יותר. תגובתו של גויס היתה נד-עמת. "בלי ידיים, אדוני!" קרא לעבר השוטר. "זה מקומי, אני אשאר כאן."

מה שקרה לאחר מכן נראה לעיני צופה מן הצד כלקוח מסרטי הזרקות מתקופת הנאצים. אל גויס מיהרו שלושה שוטרים נוספים, גררו אותו בכח ממקומו. הסמל, הממונה על השלושה, הטיח באגרופו בראשו של הסרבן. גויס שאיבד את שיווי-משקלו, נפל על המדרכה, חבט את ראשו בזוית המדרכה והכביש.

הוא ניסה להרים את ראשו, אולם הסמל שלא הביין עדיין מה שעולל, רכן אליו בתנועה מאיימת. ראשו של גויס נשמט. הוא איבד את הכרתו.

★ ★ ★

שני ילדים במהומה

ע תה החלה הבהלה. הקהל שחזה במתרחש נתקף בהיסטריה, התפרץ לעבר השוטרים, כמעט ורמס את גויס המוטל על הארץ. אשה אחת שעמדה בסמוך התי-עלפה. חובש מנג' דוד אדום, שהיה מוצב בנקודה הסמוכה, התבלבל, זנח את גויס והחל לטפל באשה.

בינתיים עסקו השוטרים בהדיפת הקהל המתפרץ. הדבר לא עלה בידם בנקל. שוטרים רבים רוכבים, שהזעקו למקום באלחוט, הדי-פו בגופות סוסיהם את הקהל אחוז ההיס-טריה. קריאות "גסטפו" ו"רוצחים" הוטחו בשוטרים המלאים את תפקידם. באגרו-ל-מוסיה כמעט ונעזב גויס מחוסר-הכרה ל-נפשו.

רק לאחר כמה דקות של השתוללות נהדף קהל הצופים בחזרה למקומו. שלושת השוטרים, בסיוע שלשה מתגובים מהקהל, הרימו את גויס מהכביש, גררו אותו לגיידת הסמוכה. שני ילדי, שנותרו לבדם בכל המהומה, נשארו עומדים במקומם, ממריים בככי.

בניידת היה עסוק אותה שעה הקצין האחראי באזעקת אמבולנס למקום. הוא לא השיג את הקשר הדרוש, ורק לאחר עשר דקות יקרות הובטח לו כי האמבולנס הדי-רוש בדחיפות כה רבה יצא לדרך, יגיע תוך כמה דקות.

רופא תורן, שהגיע למקום באמבולנס, ציחה לפנות בזהירות את גויס שטרם חזר להכרתו המלאה. חששו התאמת לאחר מכן — גויס נפגע בועזוע המה.

כשהעלו את גויס על האלונקה נשמעו קולות החצוצרה הראשונים של התזמורת הקרבה. כשהם ממריים בככי ומלחיים את אביהם השוכב על אלונקה, זכו שני ילדי של גויס לראות את חלוצי המצעד לו ציפו מאז שעות הבוקר המוקדמות. אולם קולו-תייהם הרמים של נגני התזמורת שצעדו בין החלוצים, לא יכלו להשקיש את קולות הבכי שלהם. עבורם היתה זו עדלאידע עצובה מאד.

משטרת ישראל התכוננה למבצע

הענק בקדחתנות. היה ברור: מאות ה-שוטרים של מחוז תל-אביב לא יצליחו להש-תלט על מסע העדלאידע, שעתידי היה לצעוד לאורך מסלול של חמישה קילומטרים. כמה עשרות שוטרים ממחוזות סמוכים וחניכי בית-הספר לשוטרים בשרפעים גויסו לחינוק הכה.

התוצאות היו מפליאות. מלבד התקריות מועטות, חסרות ערך, לאורך מסלולה המ-פוטל של התלוכת העדלאידע, עברה התה-לוכה העליזה ללא כל מכשולים. לקהל שהצ-טופף במקום עוד בשעות הבוקר המוקדמות, ניתנו כל הסיכויים לחזות תוך גזחיות בתה-לוכה העוברת.

הכל היה בסדר. עד שתקרית אחת, בפני-הרחובות ארלוזורוב-אליעזר בן יהודה, כמ-עט והפכה את הקערה על פיה.

מוקד התקרית: אדם (אשר) גויס (43), פקיד בעיריית תל-אביב, הגר בבית הסמוך לפינה.

★ ★ ★

בין הפטיש והסדן

א דם גויס השכים קום באותו בוקר. בדיוק בשבע בבוקר כבר ניצב על המסלול המיועד של העדלאידע כשבידו שני כיסאות מתקפלים. אליו נולחו שני ילדי, שלומית בת ה-11 וגד בן החמש. אנהגו נראה הכי טוב, הבטיח גויס לילדיו — "תפסו את המקום הכי טוב על הכביש". היו לפני אדם שבע וחצי שעות עד שהעדלאידע תתחיל לצעוד. הגבר הקשיש בילה אותן בשיחות עם שכניו, שמיהרו לתפוס עמדות על המסלול יחד עמו, בנוי פות לילדיו שלא יכלו להשאר במקום אחד, ובהפסקות קצרות בביתו, כששלומית הבר-גרת משתדלת להבטיח בעצמה את מקום ה-משפחה.

בשעות הצהריים התחיל להיות צפוף. המון, שמנה כ-300 אף איש, עתידי היה לחזות בעדלאידע לכל אורך המסלול. אולם במספר נקודות-מפתח, כבמקום בו ישב גויס, היתה הצפיפות גדולה פי כמה. אל היושבים משני צידי הרחוב, הצטרפו יותר ויותר עומדים. עד ששעה לפני העדלאידע, ניצב מאחוריו של גויס קיר אנושי ברובח של כמה מטרים. הקיר שהצטמצם בין שורת המבנים מאחור ובין היושבים על הכסאות בחויה, החל להדוף אט אט את היושבים לכיוון הכביש.

אולם הללו לא יכלו להתקדם. חבל עבה ושרשרת שוטרים נמצו בעד הקהל מלהתפרץ אל המסלול. גויס ושני ילדיו נתפסו בין הפטיש והסדן.

★ ★ ★

תנועה מאיימת מול סרוב

ב שתיים ושלושים וחמש דקות, בדיוק חמש דקות לאחר שהעדלאידע יצאה מנקודת-ההיגוף, קם גויס ממקומו, אחר בכסאו, ובהחלטה נחושה ירד אל ה-כביש. הוא התחנן להיטיב את מקומו, לה-ציב את כסאו בצורה איתנה יותר. השוטר שניצב לידו ציחה עליו בתקיפות

ליד כיסא הפוך ניצב ירד ומירר בככי. הילד, בן 11, שהגיע עם הוריו בשעות הבוקר המוק-דמות, תפס עמדת תצפית על מסלול העדלאידע, נשאר בורד, לאחר ששרשרת השוטרים (בתמונה) הרפה את קהל הצ-נה, הוא כפ-שני ילדיו היווה את

3